

РОЗВИТОК КРЕАТИВНОСТІ В СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ

Важливим напрямком сучасної вищої освіти з оптимізації навчально-виховного процесу є сприяння розвитку особистісного і творчого потенціалу молоді в ході професійної підготовки студентів. Особистісна значущість уміння творчо мислити особливо зростає в період соціальних змін в суспільстві, коли старі суспільні системи руйнуються і необхідно проявляти певний рівень гнучкості та креативності у професійній діяльності.

На думку педагогів і психологів, академічний підхід в освіті орієнтує лише до збільшення обсягу знань з основ наук без їх творчого осмислення, що, безперечно, мають лише творчі особистості. Новим психолого-педагогічним підходом у вітчизняній науці є особистісно-креативний підхід, мета якого полягає у забезпеченні значно вищої результативності навчально-пізнавальної діяльності студента на основі актуалізації особистісного і творчого потенціалу.

На думку вчених (Л.Г.Алексєєва, Т.В.Галкіна, В.І.Коновальчук, В.О.Моляко, В.І.Шинкаренко тощо) креативності можна навчати і це - важливий соціальний аспект. Адже майбутній спеціаліст повинен вчитися створювати, придумувати, знаходити оригінальні рішення різних завдань та проблемних ситуацій.

На думку психологів, особистісно-креативний підхід спрямований на оптимізацію навчального процесу, а креативні методи мають розвивати молоду людину як мислячу, творчу особистість, здатну вирішувати не лише навчальні, а й життєві проблеми, а також, розвивати свої здібності у соціальному житті.

Студентський вік у віковій періодизації є періодом самостійного життя та початком ранньої дорослості, оскільки завдяки професійному навчанню сприяє розвитку його творчих можливостей. Особливістю соціальної ситуації розвитку

в студентському віці є те, що процеси соціалізації протягом навчання переходять від становлення соціальної зрілості до другого етапу - особистісної зрілості, коли зростає її здатність до самореалізації та творчості, які формуються в період навчання, педагогічної практики, професійної діяльності.

В студентському віці відбувається розширення і поглиблення зв'язків здібної особистості з оточуючим світом, суспільством та іншими людьми, що впливає на розвиток соціальних здібностей (участь в олімпіадах, конкурсах, спортивних змаганнях; під час педагогічної практики в школах та в літніх таборах відпочинку): організаторських, лідерських, педагогічних. Зокрема, зростає внутрішня активність особистості студента, яка проявляється в її усвідомленому відношенні до власної діяльності, інтересах, вдосконаленні своїх знань та вмінь по спеціальності (на заняттях за інтересами, гуртках, секціях, через самоосвіту).

В процесі соціалізації глибше пізнаються та вдосконалюються особистісні якості, риси характеру, зростає цілісність, інтегративність її психологічної організації, посилюється взаємозв'язок різних властивостей і характеристик, накопичуються нові потенції розвитку. Майбутній фахівець виявляє протиріччя між можливостями, власними потенціалами та інтересами, відносинами, спрямованістю та тенденціями саморозвитку, що виступатиме як необхідний фактор та рушійна сила розвитку індивідуальності. В студентському віці виявляється високий рівень рефлексії щодо власних якостей особистості, які сторони потребують самовдосконалення.

На думку учених, для розвитку креативності особистості необхідним є формування сприйнятливості, відкритості до нових ідей та прагнення долати стереотипи з метою створення нового, знаходження незвичних, оригінальних рішень життєвих проблем. Отже, здібна особистість виявляє креативні якості у будь-якій сфері життя, зокрема, це - здатність до перекомбінації елементів ситуації в нові, досі невідомі йому комбінації, інтелектуально-творча ініціатива, творча мотивація, творча індивідуальність, яка прагне до самоактуалізації.

Соціальна ситуація розвитку на основі особистісно-креативного підходу в навчанні студентства сприяє формуванню важливих особистісних якостей: здатність до саморозвитку, творчої мотивації, потребу в дослідницькій активності, прагненню до розвитку власних здібностей.

Список використаних джерел.

1. Кон И. С. Психология ранней юности / И.С.Кон. – М., 1992.
2. Моляко В.А. Творческая конструктология (пролегомены). – К.: «Освіта України», 2007. 388 с.